1) **בשלמים** הכתוב מדבר. וכרבי יהודה דמתני' דאמר על שלמים יגלח שנאמר בהן ושחטו פתח אהל מועד: **רבי** יאשיה אומר אינו צריך הרי הוא אומר לא תעלה במעלות.

כי[1] הולך לעבוד עבודה ואינו כל כך דרך בזיון וקשה דמאי אינו צריך למדרש מסברא אלא מק"ו ובסיפרי אין הגירסא ר' יאשיה אומר אלא כל זה מדברי ת"ק והכי איתא התם אי אינו אלא פתח אהל מועד ממש אמרת ק"ו[2] דרך בזיון אי אינו אלא ממש כלומר דאין להוציא מסברא הפסוק ממשמעו הרי הוא אומר לא תעלה[3] ק"ו לדבר בזיון:

ולא במי שמחוסר הבאה ולקיחה ונתינה. שהרי שלמים נאכלין בכל העיר ואם מגלח פתח אהל מועד ודוק שלמים 1) בעי הרי מחוסר הבאה לקיחה ונתינה:

וגילח (את) הנזיר פתח אהל מועד בזמן שהוא פתוח.

כלומר ע"כ לאו פתח אהל מועד ממש דא"כ ה"ל דרך בזיון אלא בזמן פתח א[1] [פתוח][4]: **ולא** נזירה. משמע שטעמא דקרא[5] שמא יתגרו בה פרחי כהונה ב[1] אם מגלח פתח אהל מועד ממש אלא במדינה מגלחת במקום גנוג ולא ירואה פרחי כהונה: **אינה** בוחלת ופוקסת. הסוטה עומדת אם [בגיוול] כדאמר בסוטה (דף ז:) היו קושרין חבל המגרי כו': **ומשלח** תחת הדוד. שהשלמים בו: **אם** גילח במדינה. שיש לו רשות לגלח במקום שירצה ואף על גב דכתיב אל פתח אהל מועד לאו פתח אוהל מועד[6] קאמר כדדרשינן בגמ':

לא היה משלח תחת הדוד. נראה דמכל מקום פשיטא דקרא דמשמע דבירושלים הוא מגלח ואם היה מגלח בגבולין לא היה ג[1] מגלח תחת הדוד דכתיב בקרא וגלח הנזיר פתח אהל מועד ולקח את שער ראשו נזרו ונתן על האש אשר תחת זבח השלמים ואיכא תנא דדרים בגמ' יצא זה שמחוסר לקיחה הבאה ונתינה וה"נ מחוסר הבאת שערו מחוץ לירושלים לתתם תחת דוד השלמים בירושלים: **אבל** תגלחת טומאה לא היה משלח תחת הדוד. דוד של אש גזיר טמא וחטאת העוף[7] שלא תלה הכתוב נתינת שער תחת הדוד אלא בטהור: **רבי** מאיר אומר [הכל משלחין תחת הדוד]. בין גזיר טהור ד[1] במדינה ובין גזיר טמא [במקדש]: חוץ מן הטמא שבמדינה בגמ' אמרינן מפני ששערו נקבר וכן שלהי תמורה (דף לד.) אבל קשה מנלן דנקבר וי"ע: **נוטל** שער ראשו. כדאמר בברייתא והוא נוטל מן הרוטב כדמפרש ואזיל: **מנלן** אמר קרא תחת זבח השלמים מזבחו יהא תחתיו. מיתורא דזבח תחת השלמים יתן מזבחו: [חטאת] ואשם[8] אמר קרא זבח לרבות חטאות ואשמות: **א"כ** לימא קרא שלמים וזבח מאי זבח השלמים. מדסמך זבח[9] למדרש תחת השלמים יהיה מן הזבח: **מפני** ששערו נקבר. לא נתפרש מנלן: **כאן** וכאן. במקדש ובמדינה: **או** שולקן. ביטול ה[1] יותר [מדלא]: **ואח"כ** הותר הנזיר לשתות ביין. לכאורה נראה דהאי תנא כר"א דאמר בגמ' דאסור לשתות יין עד אחר כל המעשים שמפרש[10]: ח) **כיון** [שנזרק עליו] אחר מן הדמים. כדדרשינן בגמ' אחר מעשה יחידי:

אחר

שמא יתגרו בה פרחי כהונה אמר לו לדבריך סוטה תוכיח דכתיב בה [1]והעמידה לפני ה' ולא חיישינן ט)שמא יתגרו בה פרחי כהונה אמר להן זו בוחלת ופוקסת זו אינה בוחלת ופוקסת: **מתני'** היה נוטל שער ראש נזרו ומשלח תחת הדוד ואם גילח במדינה לא היה משלח תחת הדוד במה דברים אמורים בתגלחת הטהרה אבל בתגלחת הטומאה לא היה משלח תחת הדוד ר"מ אומר הכל משלחין תחת הדוד חוץ מן הטמא שבמדינה בלבד: **גמ'** (א) נוטל שער ראש נזרו ת"ר [1]ואח"כ נוטל את הרוטב ונותן על שער ראש נזרו ומשלח תחת הדוד של שלמים [2]ואם שילח תחת הדוד של חטאת ואשם יצא אשם בנזיר [טהור] מי איכא אמר רבא ה"ק [3]ואם נזיר טמא משלח תחת הדוד של אשם יצא מנה"מ אמר רבא אמר קרא [2]אשר תחת זבח השלמים מזבחו יהא תחתיו ואם שילח תחת הדוד של חטאת [3]יצא מ"ט אמר קרא [4]זבח לרבות את החטאת ואשם והא אפיקתיה להאי זבח מרוטב א"כ לימא קרא מרוטב השלמים מאי זבח ש"מ לרבות חטאת ואשם ואימא כולה לחטאת ואשם הוא דאתא א"כ לימא שלמים וזבח מאי זבח השלמים שמע מינה תרתי תנו רבנן [7]הכל היו משלחין תחת הדוד חוץ מטמא שגילח במדינה מפני ששערו נקבר דברי רבי מאיר רבי יהודה אומר [7]טהורים כאן וכאן היו משלחין [7]טמאים כאן וכאן לא היו משלחין וחכ"א הכל לא היו משלחין תחת הדוד חוץ מן טהור שבמקדש מפני שנעשה כמצותו: **מתני'** [1]היה מבשל את השלמים או [5]שולקן הכהן [1]נוטל את הזרוע בשלה מן האיל [3] וחלה מצה אחת מן הסל ורקיק מצה אחת ונותן על כפי הנזיר ומניפן ואחר כך הותר הנזיר לשתות יין ולהטמא למתים רבי

כדי שלא יתגרו בה פרחי כהונה: סוטה אינה בוחלת ופוקסת. דהא לגוולה קא בעי וכיון דמגוולה לא אתו לאיגרויי בה: מתני' ומשלח. ומניח: ה"ג במתני' היה נוטל שער ראש נזרו ומשלח תחת הדוד ואם גילח במדינה לא היה משלח תחת הדוד במה דברים אמורים בתגלחת הטהרה אבל בתגלחת הטומאה לא היה משלח תחת הדוד ר"מ אומר הכל משלחין תחת הדוד חוץ מן הטמא שבמדינה בלבד: גמ' נוטל שער ראש נזרו ת"ר בתגלחת הטהרה. אבל בתגלחת הטומאה אפי' בזמן שמגלח במקדש אינו משלח תחת הדוד של אש שאין לך משלח תחת הדוד אלא הטהור שבמקדש מפני שעשה מצותו כמצותו: ר' מאיר אומר הכל משלחין תחת הדוד. בין טהור שגילח במדינה בין טמא שגילח בעזרה ואין לך שאינו משלח תחת הדוד אלא חוץ מן הטמא ב[1] במדינה בלבד: גמ' ובריש דגמ' ל"ג אשם בנזיר מי איכא אלא ה"ג ת"ר ואח"כ נוטל את הרוטב ונותן על השער של אש מצותו ומשלח תחת הדוד של שלמים ואם שילח תחת הדוד של אש ושל חטאת יצא אשם בנזיר טהור מי איכא אמר רבא ה"ק ואם נזיר טמא משלח תחת הדוד של אש יצא: מנה הני מילי אמר רבא ג[1]אמר קרא אשר תחת זבח השלמים. דמשמע אשר תחתיו יהא זבח השלמים לומר לך מן הזבח עצמו יהא תחתיו: ואם שילח תחת הדוד של חטאת ושל אש יצא מ"ט דכתיב זבח לרבות חטאת ואשם [7]. שהטהור ששולח תחת זבח שלו דהיינו חטאת יצא ואם טמא הוא טעון שילוח תחת זבח שלו דהיינו אשם: ה"ג ת"ר הכל משלחין תחת הדוד חוץ מטמא שבמדינה מפני ששערו נקבר דברי רבי מאיר ר' יהודה אומר הכל כאן וכאן. בין במקדש בין במדינה היו משלחין טמאים כאן וכאן לא היו משלחין: וחכמים אומרים הכל לא היו משלחין תחת הדוד חוץ מטהור שבמקדש מפני שנעשה כמצותו. וסתם מתניתין דידן אליבא דחכמים וכדפרשינן לעיל: שנעשה כמצותו. שגילח במקדש כמצותו: מתני' או שולקן. שאינו מבושל (ג) יפה ווסקוד"ר בלע"ז: אם הזרוע בשלה. איכא למ"ד [ה]שלמה ואיכא למ"ד בזרוע שנתבשלה עם האיל במסכת חולין (דף לח:): גמ'

מפני ששערו נקבר. לא נתפרש מנלן: **כאן** וכאן. במקדש ובמדינה: **או** שולקן. ביטול ה[1] יותר [מדלא]: **ואח"כ** הותר הנזיר לשתות ביין. לכאורה נראה דהאי תנא כר"א דאמר בגמ' דאסור לשתות יין עד אחר כל המעשים שמפרש[10]: ח) **כיון** [שנזרק עליו] אחר מן הדמים. כדדרשינן בגמ' אחר מעשה יחידי:

קא א ב מיי' פ"ח מהל' מזירות הלכה ב:

קב ג מיי' פ"ו שם הל' יד:

קג ד מיי' פ"ח שם הל' ג:

קד ה מיי' פ"ו שם הל' יד:

קה ו מיי' פ"ח שם הל' ב:

קו ז מיי' שם הלכה ד:

תורה אור השלם

1. וְהִקְרִיב אֹתָהּ הַכֹּהֵן וְהֶעֱמִדָהּ לִפְנֵי יְיָ׃
במדבר ה טז
2. וְגִלַּח הַנָּזִיר פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד אֶת רֹאשׁ נִזְרוֹ וְלָקַח אֶת שְׂעַר רֹאשׁ נִזְרוֹ וְנָתַן עַל הָאֵשׁ אֲשֶׁר תַּחַת זֶבַח הַשְּׁלָמִים׃
במדבר ו יח

הגהות התוספות

1. נדל"ל אף כי. 2. נ"ל מ"כ הרי זה. 3. נ"ל לא תעלה במעלות. 4. נ"ל בזמן שהוא פתוח. 5. נ"ל ומשמע ליה טעמא דקרא. 6. נ"ל אהל מועד ממש. 7. נ"ל חטאת העוף שלו. אלא כו'. 8. נ"ל חטאת ואשם יצא מאי טעמא אמר קרא כו'. 9. נ"ל זבח לתחת. 10. נ"ל שמפרש בקרא.

לעזי רש"י

ושקור"ד [ושקרו"ד]. לא מבושל כראוי.

מוסף רש"י

שמא יתגרו בה פרחי כהונה. ויהיו רודפים אחריה כל ימיה. פרחי כהונה נקרו על שם שהיו מלוין בעודה יומר מאסר העם (סוטה ח:). זבח לרבות את החטאת ואשם. גבי נזיר ולקח את שער ראשו נזרו ונתן על האש אשר תחת זבח השלמים, אין לי אלא תחת זבח השלמים, תחת הדוד של חטאת ואשם מנין ת"ל זבח (מנחות צא:).

פי' הרא"ש

אמתני' דמס' מדות דקתני שהיה מגלח בלשכת נזירים: זו אינה בוחלת ופוקסת שהיתה עומדת בנוול כדאמר בסוטה שהיה קושר חבל המצרי למעלה מדדיה: ואח"כ נוטל את הרוטב סיומא דברייתא הוא: מזבחו יהיה תחתיו. מיתורא דזבח קא דריש תחת דוד השלמים יהיה מן הזבח דהיינו רוטב דמן הזבח עצמו א"א לשרוף כל זמן שהוא ראוי לאכילה: מאי זבח השלמים ש"מ תרתי מדסמך זבח לתחת דרשינן דתחת השלמים יתן מן הזבח: או שולקן בישול מרובה. ומניפן ואח"כ הותר הנזיר לשתות יין נראה דכרבי אליעזר ס"ל דאית ליה בגמ' דאסור לשתות יין עד לאחר כל המעשים האמורים

כדי שלא יתגרו בה פרחי כהונה: סוטה אינה בוחלת ופוקסת. דהא לגוולה קא בעי וכיון דמגוולה לא אתו לאיגרויי בה: מתני' ומשלח. ומניח: ה"ג במתני' היה נוטל שער ראש נזרו ומשלח תחת הדוד ואם גילח במדינה לא היה משלח תחת הדוד במה דברים אמורים בתגלחת הטהרה אבל בתגלחת הטומאה לא היה משלח תחת הדוד ר"מ אומר הכל משלחין תחת הדוד חוץ מן הטמא שבמדינה בלבד. וספרים שכתוב בהן במשנתנו אם שילח תחת הדוד של אש ילא שבשתא היא דל"ג ליה במתניתין אלא בגמ' ת"ר ואח"כ נוטל את הרוטב כו'. והכי פירושא דמתני' היה נוטל שער ראש נזרו ומשלחו תחת הדוד של שלמים ואם גילח במדינה לא היה משלחו תחת הדוד של שלמים: בד"א בתגלחת הטהרה. ג)אמרו שאם גילח במקדש משלח תחת הדוד אבל לא בזמן שגילח במדינה. אבל בתגלחת הטומאה אפי' בזמן שמגלח במקדש אינו משלח תחת הדוד של אש שאין לך משלח תחת הדוד אלא הטהור שבמקדש מפני שעשה מצותו כמצותו: ר' מאיר אומר הכל משלחין תחת הדוד. בין טהור שגילח במדינה בין טמא שגילח בעזרה ואין לך שאינו משלח תחת הדוד אלא חוץ מן הטמא ב[1] במדינה בלבד: גמ' ובריש דגמ' ל"ג אשם בנזיר מי איכא אלא ה"ג ת"ר ואח"כ נוטל את הרוטב ונותן על השער של אש מצותו ומשלח תחת הדוד של שלמים ואם שילח תחת הדוד של אש ושל חטאת יצא אשם בנזיר טהור מי איכא אמר רבא ה"ק ואם נזיר טמא משלח תחת הדוד של אש יצא: מנה הני מילי אמר רבא ג[1]אמר קרא אשר תחת זבח השלמים. דמשמע אשר תחתיו יהא זבח השלמים לומר לך מן הזבח עצמו יהא תחתיו: ואם שילח תחת הדוד של חטאת ושל אש יצא מ"ט דכתיב זבח לרבות חטאת ואשם [7]. שהטהור ששולח תחת זבח שלו דהיינו חטאת יצא ואם טמא הוא טעון שילוח תחת זבח שלו דהיינו אשם: ה"ג ת"ר הכל משלחין תחת הדוד חוץ מטמא שבמדינה מפני ששערו נקבר דברי רבי מאיר ר' יהודה אומר הכל כאן וכאן. בין במקדש בין במדינה היו משלחין טמאים כאן וכאן לא היו משלחין: וחכמים אומרים הכל לא היו משלחין תחת הדוד חוץ מטהור שבמקדש מפני שנעשה כמצותו. וסתם מתניתין דידן אליבא דחכמים וכדפרשינן לעיל: שנעשה כמצותו. שגילח במקדש כמצותו: מתני' או שולקן. שאינו מבושל (ג) יפה ווסקוד"ר בלע"ז: אם הזרוע בשלה. איכא למ"ד [ה]שלמה ואיכא למ"ד בזרוע שנתבשלה עם האיל במסכת חולין (דף לח:): גמ'

ח) [סוטה ח:], ט) גי' ל"מ ואשם, ג) [מנחות לא: גם בזבחים לו.], ד) [תוספתא פ"ד ע"ש], ה) [עי' תוספת פסחים לט: ד"ה לא שלוקין וכו' ותוס' זבחים ל: ד"ה גלוין], ו) מכאן עד ד"ה אינה בוחלת שייך לע"ל, ז) [ל"ל בעיר], ח) שייך לדף מו.,

נוסחת הריב"ן

א) בתגלחת הטהרה בלבד אמרו: ב) שגלח במדינה: ג) אמר קרא זבח השלמים מן הזבח יהא תחתיו הס"ד ושאלה ליתא: ד) ואשם וכו' והס"ד ואח"ר איתא בזה"ל ס"ג ת"ר ואחר שגלחו נוטל מן הרוטב שהשלמים מתפצלים בו ונותן על שער התגלחת ממנו ומשלחו תחת הדוד של שלמים ואם שילח תחת הדוד של חטאת ושל אשם יצא אשם בנזיר טהור מי איכא בשלמא חטאת בעלמא איכא אלא אשם מי איכא אמר רבא ואם כו' מנה"מ דומן הרוטב על השער אמר רבא אמר קרא אשר תחת זבח השלמים דמשמע אשר תחתיו יהא זבח שלמים ומר לך מן הזבח עצמו יהן תחתיו ואם שילח תחת הדוד של חטאת ושל אשם יצא מאי טעמא דכתיב זבח לרבות חטאת ואשם שהטהור ששילח תחת הרוטב שלו יצא ואם טמא הוא טעון שילוח תחת זבח שלו דהיינו אשם הס"ד ואח"כ מה"ד ה"ג ת"ר הכל כו': ה) של ימין ואיכא למ"ד הזרוע כו':

הגהות הב"ח

(ח) גמ' היה נוטל שער ראש וכו' דאיקמיה להאי זבח לרוטב ת"כ: (ב) שם במשנה מן האיל וחלת מצה אחת מן הסל: (ג) רש"י ד"ה לו שולקן שאינו מבושל יפה נ"ב מתחמת אבוא מבושל יותר מדאי ועיין בפרש"י בנדרים ריש דף מ"ט:

הגהות מהר"ב רנשבורג

א) תוד"ה וגלח וכו' אלא בזמן פתח. תיבת פתח במתק וכ"ב פתוח: ב) ד"ה ולא וכו' אם מגלח. תיבות אם מגלח ממתק וכ"ב איכא מגלחת פתח אוהל מועד ממש א"כ ה"א במדינה וכו' כל"ל: ג) ד"ה לא וכו' לא היה מגלח. תיבת מגלח במתק וכ"ב משלח: ד) ד"ה ר"מ וכו' בין מזיר טהור במקדש או במדינה כל"ל: ה) ד"ה אלא שולקן ביטול ויותר מדאי. תיבות יותר מדאי נמחק. וכ"ב יתר ומרוכה למעטו א"מ: